

Udskriftsdato: 23. december 2025

KEN nr 10551 af 18/11/2008 (Gældende)

Klage over ikke erkendt diabetes 2

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, j. nr. 0868221

Klage over ikke erkendt diabetes 2

Patientklagenævnet finder grundlag for at kritisere praktiserende læge <*> for hans behandling af <*> i perioden fra den 28. juli 2001 til den 9. marts 2004 i sin klinik, jf. lægelovens § 6.

Hændelsesforløb

<*> havde i 1988 og i 1992 en blodprop i en af hjertes kranspulsårer. Han søgte gennem 90'erne sin praktiserende læge <*> for en række sygdomme og symptomer, herunder forhøjet blodtryk, forhøjet fedtindhold i blodet, forhøjede levertal og impotensproblemer.

Den 2. december 1999 var <*> til blodtrykskontrol hos læge <*>. <*> gav ved denne lejlighed udtryk for træthed, og læge <*> ordinerede blodprøver.

Den 14. december 1999 fik <*> taget blodprøver.

Den 13. januar 2000 var <*> til konsultation hos læge <*> om resultatet af blodprøverne. Lever tallene tydede på et for højt alkoholindtag, og <*> blev tilrådet alkoholafholdenhed. Ved konsultationen blev det endvidere konstateret, at han havde abnorme blodsukkerværdier, hvorfor læge <*> aftalte med <*>, at han skulle komme til kontrol herfor efter 3 måneder.

Den 5. maj 2000 fik <*> igen taget blodprøver, og resultatet heraf var uændrede abnorme blodsukker-værdier. <*> fik dog ikke besked om dette.

Den 29. januar 2001 var <*> til konsultation hos læge <*> for at få udført attest til erhvervskørekort.

Den 25. juni 2003 og den 9. marts 2004 var <*> atter til konsultationen hos læge <*> på grund af henholdsvis hudproblemer og influenzasymptomer.

Den 3. september 2005 fik <*> en forbrænding under venstre fod. Han henvendte sig derfor på skadestuen, <*>, hvor han blev behandlet for 2. grads forbrænding og fik anlagt en forbindelse.

Den 5. september 2005 var forbindelsen gennemsivet, hvorfor <*> igen henvendte sig på skadestuen. I den forbindelse blev hans blodsukker målt. Blodsukker værdien var stærkt forhøjet (30 mmol/l). Han blev herefter indlagt på medicinsk afdeling, <*>, til videre udredning og behandling af sin sukkersyge

Klagen

Der er klaget over følgende:

At praktiserende læge <*> ikke foranledigede, at <*> blev behandlet for diabetes 2 i perioden fra den 28. juli 2001 og frem.

Det er herved anført, at <*> den 3. september 2005 i forbindelse med behandling for en forbrænding fik kendskab til, at han havde diabetes 2. Det er videre anført, at han i den forbindelse fik oplyst, at læge <*> allerede i 1999 havde fået besked fra <*> om, at han havde diabetes 2. Det er desuden anført, at læge <*> ikke sørgede for, at han blev behandlet for diabetes 2, hvilket medførte, at han har fået nedsat følelse i begge fødder samt synsnedsættelse med risiko for, at han kan miste sin erhvervsevne.

Nævnets afgørelse af klagen

Praktiserende læge <*> har overtrådt lægelovens § 6 ved sin behandling af <*> i perioden fra den 28. juli 2001 til den 9. marts 2004 i sin klinik.

Begrundelse

Det fremgår af journalen den 2. december 1999, at <*> var til blodtrykskontrol hos læge <*>. I den forbindelse oplyste <*>, at han var træt, hvorfor han skulle have taget blodprøver.

Det fremgår af journalen, at <*> fik taget blodprøver den 14. december 1999.

Det fremgår af journalen den 13. januar 2000, at <*> var til konsultation hos læge <*> for at få svar på blodprøverne. Disse viste udover forhøjede levertal, at <*> havde en forøget binding af sukker til blodets farvestof (glykeret hæmoglobin, HbA1C, 9,7 %) som tegn på forhøjet blodsukker. Læge <*> ordinerede nye blodprøver og kontrol 3 måneder senere.

Det fremgår af journalen, at <*> fik taget blodprøver igen den 5. maj 2000, og resultatet heraf var uændret (glykeret hæmoglobin, HbA1C 9,5 %). Der var desuden et forhøjet blodsukker niveau på 14,1 mmol/l.

Det fremgår ikke af journalens oplysninger, at <*> fik svar på disse blodprøver og information om, at han havde diabetes.

Det fremgår af læge <*>s udtalelse, at <*> ikke henvendte sig i praksis, efter han havde fået taget blodprøver den 5. maj 2000, hvilket læge <*> havde ordineret han skulle.

Det fremgår dog af journalen den 29. januar 2001, at <*> henvendte sig til læge <*> for at få udstedt en kørekortsattest.

Videre fremgår det af journalen den 25. juni 2003, at <*> atter var til konsultation hos læge <*> på grund af en hudlidelse (erythrasma). Han fik målt sit blodtryk og fik ordineret et middel mod erektil dysfunktion.

Det fremgår ligeledes af journalen den 9. marts 2004, at <*> blev undersøgt af læge <*> på grund af influenzasymptomer.

Det er nævnets opfattelse, at <*> med sikkerhed havde diabetes i 2000, og at en person, der allerede som 38-årig har haft blodprop i hjertet, er i højrisikogruppe for at udvikle yderligere problemer fra hjerte og kredsløb.

Det er videre nævnets opfattelse, at der i en situation som den beskrevne påhviler lægen en mere omfattende informationspligt, idet laboratorieværdierne umiddelbart var forbundet med truende helbreds-mæssige problemer.

Endelig er det nævnets opfattelse, at læge <*> på egen foranledning burde have sikret sig, at <*> forstod den fulde konsekvens af blodprøveresultaterne, og at læge <*> burde have informeret <*> om, at han havde sukkersyge ved de efterfølgende henvendelser til praksis.

På denne baggrund finder nævnet, at læge <*> handlede under normen for almindelig anerkendt faglig standard ved sin behandling af <*> i perioden fra den 28. juli 2001 til den 9. marts 2004 i sin klinik.